

L'ADAPTACIÓ

Què és l'adaptació a l'escoleta?

L'escoleta pot esdevenir per als nins i nines una nova possibilitat d'enriquiment i ampliació de les seves experiències, una altra manera de créixer i desenvolupar-se en relació amb altres companys, altres adults i nous espais.

Les experiències viscudes fins ara en el medi familiar es tornen més complexes i més amplies.

D'aquest temps, en diem període d'adaptació. I això no és sinó el camí o procés que cada infant viu en el pla dels sentiments (afectius, socials o intel·lectuals), tot valorant el que suposa la separació de la família i el que el seu ingrés a l'escoleta li pot oferir.

A qui cal adaptar-se?

No són els infants els únics implicats en el procés d'adaptació. La família i l'escoleta inicien una relació, i a tots ens cal adaptar-nos.

L'ingrés del petit en el centre pot fer sorgir en els pares i les mares sentiments contradictoris: pors, dubtes, desconfiances..., que sovint els porten a sentir-se culpables per la decisió que han pres de portar el seu fill o filla a l'escoleta.

Interrogants com ara: *estarà bé?*, *haurà plorat gaire estona?*, *estarà sol?*, *tendra algun adult que el consoli?*, i un llarg etcètera són tant sols algunes de les mil preguntes que es fan els pares i mares.

A partir d'aquí, cada família, cada pare i mare, reaccionarà de manera diferent. N'hi ha que sobreprotegeixen el seu fill/a, o que s'hi mostren molt exigents, o que intenten convèncer els infants que a l'escoleta s'ho passarà molt bé.

Unes altres famílies ho viuen amb més tranquil·litat i procuren transmetre al seu fill/a la idea de normalitat.

És important...

Que els infants descobreixin que els podem ajudar a superar les dificultats, malgrat no els les ponguem estalviar. La nostra serenor serà el millor suport.

Que no posem temps a una adaptació. El que és vàlid per a una majoria pot no ser-ho per a uns altres, i ens caldrà cercar altres estratègies.

Que acceptem el període d'adaptació com a període de coneixement, d'intercanvi i de comunicació; que ens possibiliti de fer sorgir la confiança i l'afecte mutus entre l'escoleta i la família.

Que visquem la incorporació dels infants a l'escoleta amb la major normalitat i optimisme possibles.

Què podem fer?

- No parlar mai de l'escoleta amb termes negatius: "Allà aprendràs a menjar".
- Anar anticipant als infants la seva incorporació a l'escoleta, tot familiaritzant-los amb els noms de les educadores .
- Procurar que els petits coneguin l'edifici, l'entrada , el pati i la seva futura classe.
- Anar acomodant els ritmes de son, els hàbits d'alimentació i les petites rutines que seguiran a l'escoleta.
- Intentar aclarir tots els dubtes i interrogants parlant amb la mestra i comentant-los amb els altres pares que també portin els seus fills a l'escoleta per primera vegada.

I arribat el moment...

- Ser respectuosos amb la seva incorporació progressiva, sense forçar situacions.
- Portar els infants a l'escoleta sense presses ni nervis, per tal que no sentin que els pares els abandonen ni que les persones educadores els prenen.
- Procurar que els infants venguin com més relaxats i tranquils millor.
- No enganyar els infants. Acomiadar-se cada dia i recordar-los que més tard els vindran a buscar.
- No allargar massa els comiats.
- Recordar que el procés no sempre és constant i que pot haver-hi alts i baixos.
- No és bo comparar processos d'adaptació; cada infant és diferent.
- No dubteu d'expressar els vostres dubtes i sentiments a les persones educadores del vostre fill o filla.